

A Fővárosi Ítéltábla **M. Zrt.** : által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Kozma és Tóth Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen - elállás érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a ...Törvényszék 2015. május 8. napján kelt számú ítélete ellen a felperes részéről 12. és 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 626.600 (hatszázhuszonhatezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét - melyben kérte az alperesnek a 2008. április 10. napján megkötött támogatási szerződéstől való elállása érvénytelenségének a megállapítását - elutasította. Álláspontja szerint a Pp. 123. §-a alapján a felperest ugyan megillette a megállapítás iránti kereset előterjesztésének joga, mert marasztalást nem kérhetett, és valószínűsítette, hogy az elállás érvénytelenségének megállapítása a perbeli támogatási szerződéssel igénybe vett támogatási összeghez való jogának megóvásához szükséges, azonban az alperes a szerződéstől Általános Szerződési Feltételek 11.2.f) pontja alapján - a felperes ellen indított felszámolási eljárás miatt - jogszerűen állt el, mert felperes a felszámolás jogerős elrendeléséig, 2011. január 27-ig zárójelentést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljesítését. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a perbeli támogatási szerződés teljesezésbe ment a fenntartási időszak letelte után, ezért az attól való elállásra már nem volt lehetőség, emellett a felperes önhibáján kívül nem tudta a zárójelentést leadni, mert az alperes a szükséges nyomtatványokhoz nem biztosította a hozzáférést.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetének érdemi elbírálását megelőzően

vizsgálta, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének a Pp. 123. §-a által megkívánt feltételei fennállnak-e, e kérdésben kialakított jogi álláspontja azonban téves. Az 1991. évi XLIX. számú törvény (Cstv.) 38. § (3) bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontja után a gazdálkodó szervezet ellen a felszámolás körében tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárásban lehet érvényesíteni. A Cstv. 38. § (3) bekezdésének idézett rendelkezése folytán a hitelezői követelés érvényesítésére minden tekintetben a Cstv. rendelkezései az irányadók, melyek közül a felperesi kereset szempontjából az alábbiak bírnak jelentőséggel:

A követelés érvényesítésének Cstv. által meghatározott rendje az, hogy a hitelezőknek követeléseiket a Cstv. 28. § (1) bekezdés f) pontja szerint a felszámolónak be kell jelenteniük, ha e követelést a felszámoló elismeri, úgy azt a Cstv. 46. § (5) bekezdés szerint nyilvántartásba veszi, és egyben a követelést a Cstv. 57. § (1) bekezdés a-h) pontjaiba besorolja, ha nem, vitatott hitelezői igényként a bíróság elé terjeszti. A felszámolási eljárást lefolytató bíróság a vitatott hitelezői igényről a követelés alapjául szolgáló jogviszony vizsgálata alapján dönt, és jogosult arra, hogy a követelés alapjául szolgáló jogviszonyt, szerződést, nyilatkozatot minősítse. A vitatott hitelezői igény folytán indult eljárásban a felszámolási eljárást lefolytató bíróság ugyanazokban a kérdésekben jogosult dönteni, mint a felszámolás alatt nem álló jogalannal szemben kezdeményezett jogvitát perben eldöntő bíróság, ennek megfelelően a felszámolás alatt álló adós is ugyanazokkal a jogokkal rendelkezik, mint a követelést peres úton érvényesítő hitelezővel szemben védekező alperes, azaz, hivatkozhat arra, hogy a hitelezőt a követelés nem illeti meg, mert a felek szerződése érvénytelen, teljesítés nem történt, vagy a szerződés megszüntetését célzó jognyilatkozatnak nincs joghatása. A felszámolást lefolytató bíróság a hitelezői igény elbírálása körében a kérelem és ellenkérelem korlátai közt jogosult és köteles dönteni a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán megfelelően alkalmazandó Pp. 215. §-a alapján.

A fentiek okán a felperes arra a tényre, melynek ítéleti megállapítását tartalma szerint e perben keresetében kérte - azaz, hogy az alperes a perbeli szerződéstől való elállásra nem volt jogosult, nyilatkozata a szerződést nem szüntette meg, ezért az adósnak visszafizetési kötelezettsége sem keletkezett - a felszámolási eljárást lefolytató bíróság előtt, a vitatott hitelezői igény elbírálása iránt indított eljárásban hivatkozhat. Ebből pedig az következik, hogy a felperes alperessel szembeni jogai megóvása végett a kért megállapítás szükségtelen, a felperes jogai megóvását nem e megállapítási per, hanem a vitatott hitelezői igény tárgyában indult, Cstv. 46. § (6) bekezdése szerinti eljárásban biztosított védekezés lehetősége szolgálja. Olyan tényre pedig, amelyre védekezésnek perben - illetve adott esetben nemperes eljárásban - hivatkozni lehet, nincs helye megállapítási kereset előterjesztésének (BH1985.195.). A per adatai szerint a vitatott hitelezői igény elbírálása iránti eljárás a Törvényszék előtt szám alatt megindult, az eljárást ugyan a bíróság aBíróság előtt szám alatt indult per jogerős befejezéséig felfüggesztette, a...Bíróság előtti per azonban már 2012. május 8-án jogerősen befejeződött, nincs ezért akadálya az eljárás folytatásának, és annak, hogy abban az eljárásban a felperes - felszámolója útján - a védekezését a hitelközi követeléssel szemben előterjessze.

A felperes megállapítási keresetét a fentiek okán érdemi vizsgálat nélkül, a Pp.123.§-a által megkívánt feltételek hiánya miatt kellett elutasítani, ezért a másodfokú bíróság e módosított indokokkal hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárás során felmerült költségei viselésére, valamint az alperes eljárás során felmerült költségeinek megfizetésére, mely költség áll az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

Az Itv. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján a felperest illetékeljegyzési jog illette meg, köteles azonban a feljegyzett 2.500.000.- forint illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az államnak megtéríteni.

Pécs, 2016. január 13.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró